

Fem principper for et stærkt og uafhængigt Europa

Af: Niels Fuglsang, medlem af Europa-Parlamentet og kandidat for Socialdemokratiet

For 74 år siden blev Schumanerklæringen underskrevet. Erklæringen dannede udgangspunkt for oprettelsen af Kul- og Stållunionen, senere EF og i dag EU. I dag hylder vi derfor fred og sammenhold i Europa. Vi hylder ideen om, at fælles værdier og samhørighed kan skabe langvarig fred og velstand.

Selvom der er god grund til at betragte det europæiske projekt som en succeshistorie, så er der i den grad brug for at kigge fremad.

EU står med det problem, at et snævert fokus på samhandel har endt med at gøre os afhængige af fremmede lande. Krigen i Ukraine udstillede, hvor afhængig store dele af Europa var og på nogle områder stadig er, af russisk gas og olie. På samme måde har vi gjort os gradvist mere afhængige af Kina - også inden for kritiske sektorer. Den europæiske solcelleindustri er totalt udkonkurreret af statsstøttede kinesiske virksomheder. Det samme er ved at ske for vores elbilssektor.

Vi må sande, at EU har sovet i timet, når det kommer til vores fælles sikkerhed. Vores militære kapabiliteter er yderst begrænsede og vores forsvarsindustri kan ikke levere våben hurtigt nok. Samtidig har vi solgt ud af kritisk infrastruktur, hvilket betyder at Kina f.eks. har ejerandele i europæiske havne, energinet og lign.

Vi har været naive og der er brug for et kurskifte. Det er en af de helt store opgaver for EU og det nyvalgte Europa-Parlament de kommende år. I anledningen af Europa-dagen fremsætter jeg derfor fem principper for et stærkt og uafhængigt Europa.

Jeg mener, disse principper bør danne udgangspunkt for de kommende års EU-politik:

- 1. EU skal være selvforsynende med grøn energi**
- 2. EU skal ikke sælge ud af kritisk infrastruktur til fremmede magter**
- 3. EU skal sikre en stærk forsvarsindustri og kunne forsvare sig selv**
- 4. EU skal ikke være afhængige af enkelte lande inden for kritiske råstoffer og teknologier**
- 5. Politikere og politiske partier i EU må ikke finansieres af fremmede magter**

Princip #1

EU skal være selvforsynende med grøn energi

EU har på rekordtid formået at omstille sig delvist væk fra russisk gas. Det var resultatet af effektive energibesparelser og diversificering af importen mod særligt norsk og amerikansk gas. Men gassen siver stadig fra Rusland til EU. I 2023 betalte EU op mod 60 mia. kr. til Rusland for flydende naturgas. Samtidig sidder OPEC-landene stadigvæk med nøglen til oliepriserne og den store import af særligt LNG fra USA, gør os afhængige af USA's indenrigspolitiske vinde. EU er således afhængig af importerede olie, gas og kul for omkring 56 % af sit energiforbrug.

Det hjælper ikke meget på EU's energi-selvstændighed, når EU's kommissærer tager til lande som Aserbajdsjan og jagter nye gaskontrakter.

Hvis EU for alvor skal vriste os fri af det politiserede globale energimarkedet, så skal vi kunne levere selv. EU's egenproduktion af vedvarende energi er stigende, men stod i 2021 stadig kun for 21 % af det samlede forbrug.

Derfor mener jeg:

- Der skal indføres et øjeblikkeligt stop for import af russisk energi. Italien har bebudet, at de godt kan klare sig uden russisk gas og for lande som Ungarn og Tjekkiet er det først og fremmest et politisk valg, at man ikke ønsker at gå væk fra den russiske gas.
- Der skal leveres på EU's mål for energieffektivitet og vedvarende energi. Det kræver at deadlines for godkendelser overholdes. Indsigelser med det ene formål at forsinke og bremse projekter skal ikke være muligt. En sag må ikke trækkes i langdrag med konstant tilbagevendende spørgsmål.
- EU's nye strategiske satsninger på f.eks. brint må ikke baserer sig på ny afhængighed udefra. EU-Kommissionens strategi er, at halvdelen af EU's brint i 2030 skal leveres via import. Den målsætning skal revurderes. EU skal først og fremmest satse på egen brint og nødvendig import skal være strategisk planlagt, så EU ikke bliver afhængig af én eller flere tvivlsomme stater.

Princip #2

EU skal ikke sælge ud af kritisk infrastruktur til fremmede magter

Kinesiske virksomheder har de seneste mange år opkøbt kritisk infrastruktur, der skaber risiko for, at Kina kan påvirke flere af EU's lande politisk og få kontrol over vital infrastruktur. Det ser vi i Grækenland, hvor Kina ejer landets største havn, Piræus. Kina har også ejerandele i havne i Italien, Portugal, Spanien, Holland og Tyskland. Læg dertil lufthavne, el-net, og vedvarende energifelter, hvor Kina også har købt sig ind på europæisk jord.

Problemet med de nuværende EU-regler er, at det i sidste ende er op til de enkelte medlemslande, hvorvidt de vil sælge ud af kritisk infrastruktur eller ej. Det mener jeg ikke er holdbart for fremtiden. For kinesisk indflydelse i et medlemsland er en trussel for hele EU. Det skal derfor være helt slut med at sælge kritisk infrastruktur til fremmede magter.

Derfor mener jeg:

- EU skal have en fyldestgørende definition af, hvad der udgør kritisk infrastruktur.
- Der skal indføres regler om, at EU-landene hverken helt eller delvist må sælge ud af kritisk infrastruktur til fremmede magter uden for EU.
- EU-Kommissionens udspil fra januar 2024 om krav til obligatorisk screening af udenlandske investeringer i følsomme industrier skal gennemføres.

Princip #3

EU skal sikre en stærk forsvarsindustri og kunne forsvare sig selv

EU har sovet i timen på det forsvarspolitiske område. Det er særligt blevet tydeligt med krigen i Ukraine, hvor EU-landene har haft svært ved at levere tilstrækkeligt med militær støtte. Behovet for våben og materiel overstiger langt det, som der efterspørges.

Der har de seneste mange år ikke været en koordineret indsats, når det kommer til produktion og indkøb af materiel. Desuden har de fleste EU-lande systematisk underfinansieret deres nationale forsvar ift. deres NATO-forpligtigelse. Det skal der gøres op med.

Derfor mener jeg:

- EU skal fokusere på at genetablere en stærk våbenindustri, så vi ikke er unødigt afhængige af våbenimport fra lande uden for EU. Derfor skal EU investere massivt i den europæiske våbenindustri.
- Den Europæiske Forsvarsfond skal styrkes og prioriteres i EU-budgettet.
- EU skal hurtigst muligt og i videst muligt omfang få de indefrosne russiske midler ud, så de kan bruges til at investere i våben til Ukraine.

Princip #4

EU skal ikke være afhængige af enkelte lande inden for kritiske råstoffer og teknologier

Kinas indtrængen på det europæiske marked er sket på ulige vilkår. For mens det europæiske marked har været frit tilgængeligt og åbent, har det kinesiske marked været statsligt reguleret og tæt på lukket for omverdenen.

Vi bliver nødt til at indse, at handel og sikkerhedspolitik hænger uløseligt sammen. Visse dele af europæisk industri er så afgørende for vores fælles sikkerhed, at vi simpelthen ikke må være afhængige af fremmede magter, som ikke deler vores værdier og syn på samfundsindretning.

På nuværende tidspunkt kommer hele 98 % af EUs sjældne jordarter fra Kina. Det samme er tilfældet, når det kommer til produktion af mikrochips. Her sidder Kina på langt størstedelen af verdensmarkedet. Mangel på mikrochips i Europa vil få store konsekvenser, da de benyttes i alt fra biler, computere, telefoner, køleskabe osv.

Derfor mener jeg:

- Sikkerhed skal indgå som et strategisk ben i alle handelsaftaler. EU skal derfor bl.a. sikre handelsmæssig diversitet, så vi ikke gør os afhængige af enkeltstående importører på strategiske områder.
- EU skal prioritere strategisk udvalgte produktioner, som understøtter EU's mål for vedvarende energi og energieffektivitet. EU's Net Zero Industry Act skal derfor udbygges med elementer, der yderligere styrker de grønne industrier i EU.
- EU skal genbruge flere råstoffer. EU har et mål om, at 40 % af dets behov for råstoffer skal genbruges i 2030. Det mål skal understøttes af konkrete mål for godkendelse af industriplanlægning, og der skal lægges en strategi for den samlede værdikæde.

Princip #5

Politikere og politiske partier må ikke finansieres af fremmede magter

I december 2022 blev Europa-Parlamentet ramt af en korrupsionsskandale, da Qatar kom under mistanke for at have bestukket en række politikere for at dæmpe kritikken af menneskerettighedsforholdene under VM. Men desværre er der intet nyt i, at EU lader sig købe.

Putin har i årevis købt sig ind i Europas interessesfære med en systematik, der får rigmændene fra Qatar til at fremstå som glade amatører. Putins indkøbsstrategi ind i vores interessesfære har været dobbelt. For det første har han købt ind i periferien af det politiske system ved at støtte populistiske bevægelser, der skaber splittelse og polariserer vores offentlige debat. Denne strategi kommer til udtryk, når Rusland eksempelvis støtter franske Rassemblement National økonomisk med lån for at fremme en anti-EU-politik, der kan splitte de europæiske lande.

Den anden del af indkøbsstrategien har været rettet mod centrum af det politiske system med det mål at korrumpere dele af Europas politiske eliter og dreje mainstreampolitikken i retning af russisk interesse. Det ser vi blandt andet, når russiske virksomheder hyrer en række tidligere og nuværende toppolitikere, som gas- og olielobbyister for Putin. Blandt dem er som bekendt Tysklands tidligere kansler Gerhard Schröder, Frankrigs tidligere præsident Nicolas Sarkozy og tidligere premierminister Francios Fallon, samt tidligere regeringschefer i Finland og Østrig. Det skal stoppe.

Derfor mener jeg:

- EU bør lave et forbud mod, at toppolitikere lader sig ansætte af fremmede magter under også efter deres mandatperiode.
- Det bør være ulovligt, som politisk parti at modtage økonomisk støtte eller lån fra fremmede magter uden for EU.